

Θέμα: Μια φανταστική περιπέτεια με το υποβρύχιο Νέμο.

Καταχώρηση 127. 19/8/1985

Πρωί. 5 και τέταρτο. Μας παίρνει τηλέφωνο ο Πλοίαρχος Μάρλιν για να ετοιμάσουμε τον Νέμο, το υποβρύχιο μας, για ένα μεγάλο ταξίδι. Έτσι, με την τσίμπλα στο μάτι ξεκινήσαμε για την Νέα Ορλεάνη. Είχαμε ταξίδι 5 ωρών μπροστά μας, αλλά έτσι όπως εξελιχθήκαν τα γεγονότα κάναμε 3 μέρες για να φτάσουμε.

Όλα έδειχναν τέλεια. Όσοπου.... Τα πράγματα δεν πήγαν όπως περιμέναμε.

Το ταξίδι μας ξεκίνησε. Η θάλασσα ήρεμη, καθόλου σύννεφα και ο ήλιος έλαμπε. Ο πλοίαρχος μας προειδοποίησε για βύθιση. Όπως και έγινε. Κανονικά στην πορεία μας πηγαίναμε, όταν ξαφνικά τα πλοκάμια του Κράκεν μπλέχτηκαν στην προπέλα μας. Δεν μπορούσαμε να πάμε ούτε μπροστά ούτε πίσω. Το πλήρωμα έτρεχε πανικόβλητο ενώ ο Πλοίαρχος ήταν ήρεμος. Έβαλε την στολή κατάδυσης, πέρασε την καταπακτή και βγήκε να το αντιμετωπίσει. Φοβηθήκαμε ότι δεν θα ξαναεπέστρεφε αλλά έκπληκτοι μετά από μία ώρα ακούμε ένα δυνατό κρότο στην καταπακτή. Ήταν ο πλοίαρχος. Ο οποίος ως τρόπαιο μας έφερε ένα πλοκάμι του Κράκεν για να το μαγειρέψουμε να φάμε. Μετά από αυτό το ταξίδι μας επέστρεψε στην κανονική του μορφή. Όλα κυλούσαν ήρεμα. Ο καπετάνιος αποφάσισε να επιστρέψουμε στην επιφάνεια και έτσι έγινε. Ανοίξαμε λοιπόν την καταπακτή και βγήκαμε να απολαύσουμε καθαρό αέρα. Όταν ξαφνικά, μπροστά μας είδαμε μια γοργόνα. Κοιταζόμεσταν με έκπληξη. Όταν μας ρώτησε : «Γεια σας, τι κάνετε ; Είμαι η Αφροδίτη. Εσείς τι κάνετε εδώ; Ποιοι είστε;» και αρχίσαμε να της λέμε τα ονόματά μας. Μας καλωσόρισε και μας ρώτησε αν μπορούσε να μας ακολουθήσει στο ταξίδι μας. Ο Μάρλιν στην αρχή δίσταζε αλλά μετά από αρκετή σκέψη, δέχτηκε. Βέβαια το μόνο άσχημο ήταν ότι έπρεπε να πάμε πολύ αργά και την περισσότερη ώρα να είμαστε πάνω από το νερό και όχι κάτω απ' αυτό. Έτσι και έγινε. Η γοργόνα πήγαινε μπροστά και μας διηγούσε την ζωή της και εμείς την ακολουθούσαμε και έτσι πέρασαν 2 μέρες, ώσπου πλησιάσαμε στον

προορισμό μας. Τότε της είπαμε ότι έπρεπε να μείνει έξω από το λιμάνι και εμείς να πλησιάσουμε. Εκείνη όμως αρνήθηκε και είπε ότι ήθελε ως συντροφιά της, τον πλοίαρχο Μάρλιν. Αυτό όμως της είπαμε δεν μπορεί να γίνει όμως εκείνη επέμενε. Έτσι, μετά από πολύ ώρα συζήτησης αποφασίσαμε να της δώσουμε για παρέα, τον πιο μικρό τον Μεζεδοκεφτέ.

Έτσι μετά από 3εις ημέρες ταλαιπωρίας βγήκαμε ζωντανοί και φτάσαμε στην Νέα Ορλεάνη έκτος από τον Μεζεδοκεφτέ. Πού να βρίσκεται άραγε αυτός ο μικρός;

Τέλος Καταχώρησης.

22/8/1985